

нътъ на Реджепското езеро и заканително му заповѣдалъ:

— Още въ зори да дойдешъ при езерото ми и да приберешъ рибкитъ, които днесъ пустна безъ мое позволение. Тъ ще бѫдатъ изхвърлени на бръга; ще ги съберешъ, докато сѫ още живи и отнесешъ, откѫдeto си ги взелъ. Ако не направишъ това, както и ако оставишъ да умре нѣкоя отъ тѣзи животинки, ще отговаряшъ съ главата си!

V

Въ изворитъ на Долна лѣва рѣка, на едно стѫпало на ръта Скакавица, е разположено надъ рѣчното корито Халовитото езеро. Изтичащата отъ него вода е низъ отъ голѣми и малки водопади. По тѣхъ

пънестата вода се разбива на безброй капчици, които пречупватъ въ красиви багри лжцитъ на за-лѣзвашето слънце.

Сгушено между урвеститъ спусъци на недостѣпния и скалистъ рѣтъ, езерото се посещава много рѣдко отъ залутанъ тждѣва пастиръ, дошелъ да

дири загубенъ добитъкъ. Тази отстраненостъ и недостѣпностъ на езерото накарали първобитниятъ овчарь да го мисли за скривалище на буритъ и халитъ. Затова е и наречено езеро на халитъ, или накжсо — Халовито езеро.

Когато халата почива въ бистритъ води на езерото, небето е спокойно и ясно, слънцето сгрѣва пла-

Скакавски рѣтъ съ потока отъ
Халовитото езеро